

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีน
แบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน

DEVELOPMENT OF INTEGRATED CHINESE LANGUAGE
INSTRUCTIONAL PACKAGE USING LOCAL CONTEXTS

เบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์

Benja-arpa Phisetsakunwong

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ประเทศไทย

Faculty of Liberal Arts and Science, Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom Province, Thailand

benjaarpa.p@ku.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษา ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรม 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่เรียนวิชาภาษาจีนระดับกลาง ปีการศึกษา 2/2559 จำนวน 16 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 4 ชุด คือ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดกิจกรรม 3) แบบประเมินผลงานนักศึกษา และ 4) แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อชุดกิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยากง่าย และค่าประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนมีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80.46/81.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรม และมีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 20.21 3) จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาได้ เห็นได้จากค่าเฉลี่ยแบบสอบถามได้เท่ากับ 4.43 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีน บูรณาการ บริบทของชุมชน

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop and perform the effectiveness of the integrated Chinese language instructional package using local contexts, 2) to compare learning achievements before and after using the integrated Chinese language instructional package and 3) to study students' attitudes after using the integrated Chinese language instructional package, using local contexts. The sample group was 16 Chinese-majored students, Kanchanaburi Rajabhat University, studying Intermediate Chinese, second semester, academic year 2016. The instruments employed in the research included 1) an integrated Chinese language instructional package using local contexts 2) the Chinese learning achievement pre-test and post-test 3) the evaluation form and 4) the attitude questionnaire. The statistics used in the analysis were mean, standard deviation, percentage, difficulty and efficiency indices. The results showed that 1) the efficiency of the package was at the level of E_1/E_2 80.46/81.25 which was higher than the specific criteria of 80/80, 2) The students' post-test scores were higher than pre-test and the percentage of progress was at the level of 20.21, and 3) The students' attitudes were positive and the average of the questionnaires was at the level of 4.43.

Keywords: Chinese language instructional package, integrated, local contexts

บทนำ

การศึกษาภาษาจีนเป็นกระแสนิยมในหลายประเทศทั่วโลก ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน สถาบันการศึกษาของไทยทั้งภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา รวมถึงสถาบันกวดวิชาที่กระจายอยู่เกือบทั่วทุกแห่งต่างเปิดสอนวิชาภาษาจีน ปัจจุบันที่เป็นตัวเร่งการเติบโตของการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยที่สำคัญก็คือการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศจีน นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น

เช่น การสนับสนุนจากภาครัฐของทั้งสองประเทศ ที่วางโครงสร้างให้วิชาภาษาจีนเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่สองที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามอัธยาศัย การที่รัฐบาลไทยมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านภาษาจีนเพื่อการแข่งขันกับต่างประเทศ การที่หน่วยงานหรือองค์กรต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนเพื่อการทำงานและประสานงานในด้านต่าง ๆ

กับชาวจีน การกำหนดให้วิชาภาษาจีนเป็นวิชาที่ใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในส่วนระดับอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนต่างมุ่งหน้าผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในภาษาและวัฒนธรรมจีน มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้พัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาจีนที่หลากหลายและเฉพาะทางมากขึ้น เช่น สาขาภาษาจีนธุรกิจ สาขาวิชาจีนศึกษา สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อเศรษฐกิจ และการค้า สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

หลักสูตรภาษาจีนที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษาสามารถตอบสนองกลุ่มผู้เรียนที่มีความประสงค์ในการศึกษาด้านภาษาจีนและด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม ปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำๆ กันของหลักสูตรภาษาจีนในหลายมหาวิทยาลัย คือ นักศึกษาเรียนแล้วไม่สามารถนำภาษาจีนไปใช้ประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อได้ สาเหตุของปัญหานี้เกิดจากปัจจัยหลายด้าน เช่น ด้านตำราเรียน ด้านวิธีการสอนของอาจารย์ ด้านตำราเรียน การเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ใช้ตำราเรียนหรือสื่อการสอนที่ผลิตจากประเทศจีน เช่น 《新实用汉语课本》、《博雅汉语》、《汉语教程》ซึ่งเนื้อหาในบทเรียนเกี่ยวข้องกับประเทศจีน ไม่มีความสัมพันธ์กับสภาพสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ในท้องถิ่นหรือชุมชนของประเทศไทย ตำราเรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่เหมาะสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เรียนอยู่ในประเทศจีนซึ่งสามารถนำมาใช้สื่อสารได้โดยตรงในชีวิตประจำวัน แต่เมื่อนำมาใช้สอนนักศึกษาในประเทศไทย ด้วยเหตุที่เนื้อหาในบทเรียนเป็น

เรื่องไกลตัว ไม่สอดคล้องกับบริบทของไทย ส่งผลทำให้เกิดความไม่น่าสนใจ นักศึกษารู้สึกเบื่อหน่ายขาดแรงจูงใจในการเรียน รวมถึงไม่ส่งเสริมการประกอบอาชีพ นักศึกษาไม่เห็นประโยชน์ในการนำไปใช้และไม่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ในด้านวิธีการสอนของอาจารย์ส่วนใหญ่ยังคงเป็นระบบเก่า คือ เน้นการท่องจำ โดยอาจารย์สั่งให้นักศึกษาจำคำศัพท์หรือบทสนทนาในบทเรียนแล้วมาท่องให้อาจารย์ฟัง การท่องจำคำศัพท์และประโยคที่ไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันที่มีปริมาณมาก ท่องยากแต่ลืมง่ายเนื่องจากไม่มีการนำมาใช้บ่อย ๆ นอกจากนี้ นักศึกษายังขาดโอกาสในการฝึกฝนและทบทวนภาษาจีนนอกห้องเรียน ในห้องเรียนนักศึกษามีโอกาสฝึกพูด ฝึกเขียนภาษาจีนแต่เมื่อออกจากห้องเรียน นอกจากการบ้านที่อาจารย์สั่งให้ทำ นักศึกษาก็ไม่มีโอกาสได้ฝึกฟัง ฝึกพูด ฝึกเขียน ทำให้พัฒนาการทางด้านภาษาไม่ต่อเนื่อง เกิดสภาวะได้น้ำดื่มหลัง นักศึกษาขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาจีน ซึ่งก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เหล่านี้เป็นปัญหาที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบการสอนและวิธีการสอนภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพเพื่อการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนที่ดีขึ้นของนักศึกษา วิธีการสอนแบบบูรณาการเป็นวิธีการหนึ่งของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ลักษณะการเรียนรู้แบบบูรณาการมี 2 ลักษณะคือ บูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้และบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้

ความคิด ทักษะและประสบการณ์ที่มีความหลากหลายและสัมพันธ์กันเป็นองค์รวม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการรู้แจ้งรู้จริงในสิ่งที่ศึกษา สามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ (Sintapanon, 2015) การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การแปล และมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชุมชนหรือท้องถิ่นเข้าไปในบทเรียน เช่น ที่ตั้ง สภาพทั่วไปของจังหวัด ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ผลิตภัณฑ์ของชุมชน เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนในบริบทของชุมชน ทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดที่ต้องสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนของตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องใกล้ตัว เห็นคุณค่า และมีโอกาสในการนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชุมชนเนื่องจากการเรียนภาษาไม่ว่าภาษาใดเนื้อหาควรหนีไม่พ้นการนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง หากนักศึกษามีความรู้และทักษะภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตนเองก็สามารถนำไปใช้สื่อสารและปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันของตนเองและชุมชนได้ นอกจากนี้ยังสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาจีน ปลุกฝังนักศึกษาให้เห็นคุณค่าและสร้างความผูกพันกับชุมชนของตนเองด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบ

บูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะภาษาจีนของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน

3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนที่มีประสิทธิภาพ

2. ได้ทราบผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนทักษะภาษาจีนของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน และความก้าวหน้าของการเรียน

3. ได้ทราบเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม บริการการท่องเที่ยวและนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีนระดับกลาง ภาคการศึกษา 2/2559 ทั้งหมด 25 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีนระดับกลาง ปีการศึกษา 2/2559 จำนวน 16 คน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีน

แบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะภาษาจีนของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักศึกษามีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนอยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

การจัดการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชน

ตัวแปรอิสระ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะภาษาจีน
2. เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน ผู้วิจัยมีระเบียบการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาเครื่องมือ

1.1 การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีโดยพิจารณาจุดมุ่งหมายและคำอธิบายรายวิชาภาษาจีนระดับกลาง

1.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1.3 กำหนดหัวข้อและเนื้อหาที่จะใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมโดยสร้างชุดกิจกรรมที่บูรณาการทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน การแปล และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในจังหวัดกาญจนบุรีจำนวน 3 ชุดได้แก่

ชุดที่ 1 เรื่อง สภาพทั่วไปของจังหวัดกาญจนบุรี 北碧府的概况

ชุดที่ 2 เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี 北碧府の旅游景点

ชุดที่ 3 เรื่อง ผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดกาญจนบุรี 北碧府的乡村特色产品

1.1.4 นำชุดกิจกรรมเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ประเมินความชัดเจน ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และการใช้ภาษา

1.1.5 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมทั้ง 4 ด้านได้แก่ ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านคำแนะนำสำหรับผู้สอน ด้านเนื้อหา และด้านแบบฝึกหัด โดยแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ากำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับได้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.57 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

1.1.6 ผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมไปหาประสิทธิภาพ โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 9 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการการท่องเที่ยว เลือกแบบเฉพาะเจาะจง เป็นนักศึกษาที่มีระดับภาษาจีนเก่ง ปานกลาง และอ่อนโดยใช้พิจารณาจากผลการเรียนในภาคการศึกษาที่ผ่านมา ดำเนินการทดลองใช้ชุดกิจกรรมกับนักศึกษาในช่วงต้นภาคการศึกษา 2/2559 จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวม 16 คาบ แต่ละสัปดาห์ใช้ชุดกิจกรรม 1 ชุด สัปดาห์สุดท้ายให้นักศึกษานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

1.1.7 หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแล้ว ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนทั้ง 3 ชุด คะแนนผลงานนักศึกษาและคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียนมาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชนได้ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80.83/80.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

1.2 การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดกิจกรรม

การเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน

1.2.1 ผู้วิจัยศึกษาหนังสือเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ

1.2.2 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดกิจกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 2 ชุดมีเนื้อหาเดียวกันแต่มีการสลับข้อและสลับตัวเลือก ลักษณะแบบทดสอบเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว เกณฑ์การให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ให้นักศึกษาฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

ตอนที่ 2 ให้นักศึกษาเลือกคำอ่านพินอินของคำศัพท์ให้ถูกต้อง

ตอนที่ 3 ให้นักศึกษาตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับจังหวัดกาญจนบุรีให้ถูกต้อง

1.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนทั้ง 3 คนตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นำความเห็นของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

1.2.4 นำข้อสอบไปใช้ทดสอบกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำแบบทดสอบไปหาคุณภาพ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.50 - 0.78 จำนวน 30 ข้อ เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความรู้ภาษาจีนของนักศึกษา

1.3 การพัฒนาแบบประเมินผลงานนักศึกษา

1.3.1 ผู้วิจัยศึกษาหนังสือเอกสาร ตำราเกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินผลงานนักศึกษา

1.3.2 กำหนดขอบเขตของการประเมินความสามารถของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์และดำเนินการสร้างแบบประเมินผลงานนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบประเมินความสามารถของผู้เรียนครั้งสุดท้ายหลังใช้ชุดกิจกรรมการประเมินมี 5 ด้านได้แก่ความถูกต้องของเนื้อหา ความถูกต้องในการออกเสียง ทักษะการนำเสนอ ความคิดสร้างสรรค์ของผลงาน และการนำไปใช้ประโยชน์แต่ละด้านมีคะแนนเต็ม 3 คะแนน คือ ดี = 3 คะแนน พอใช้ = 2 คะแนน ปรับปรุง = 1 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 15 คะแนน เกณฑ์ตัดสินคุณภาพคือ $15 - 11 = \text{ดี}$ $10 - 6 = \text{พอใช้}$ $5 - 1 = \text{ปรับปรุง}$

1.3.4 นำแบบประเมินความสามารถของนักศึกษาที่พัฒนาไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนทั้ง 3 คน ตรวจสอบการใช้ภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

1.4 การพัฒนาแบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน มีขั้นตอนดังนี้

1.4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามเจตคติจากเอกสาร ตำรา และงานวิชาการต่าง ๆ

1.4.2 ผู้วิจัยพิจารณาวัตถุประสงค์เพื่อเป็นขอบเขตในการสร้างแบบสอบถามและดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม สาเหตุของการเลือกเรียนภาษาจีน โดยการสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านวิธีการเรียนการสอน จำนวนด้านละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 30 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) กำหนดช่วงความคิดเห็นของนักศึกษาเป็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีคะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านวิธีการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (open ended form) ให้นักศึกษาเขียนบรรยายพรรณนา

1.4.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนทั้ง 3 คนตรวจการใช้ภาษาและความเที่ยงตรง

เชิงเนื้อหา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบสอบถามกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00

2. การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

2.1 การทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดกิจกรรมฉบับก่อนเรียนบันทึกผลคะแนนและถือเอาคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบเป็นคะแนนก่อนเรียน

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยนำชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 2/2559 จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบเรียน รวม 16 คาบเรียน ในแต่ละคาบให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดประจำแต่ละชุด ซึ่งมีทั้งหมด 3 ชุด นำคะแนนจากแบบฝึกหัดทั้งหมดไปหาประสิทธิภาพ E_1 (80)

2.3 หลังจากใช้ชุดกิจกรรมเสร็จสิ้นให้นักศึกษานำเสนอผลงาน ผู้วิจัยประเมินความสามารถของนักศึกษาจากผลงานโดยใช้แบบประเมินผลงานนักศึกษา และให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของชุดกิจกรรมฉบับหลังเรียน ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบประเมินผลงานนักศึกษาและคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ฉบับหลังเรียนไปหาประสิทธิภาพ E_2 (80)

2.4 ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน โดยใช้สูตร E_1/E_2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (Brahmawong, 2013) ที่กล่าวถึงเกณฑ์ประสิทธิภาพชุดกิจกรรม E_1/E_2 ควรเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 สำหรับทักษะพิสัย หลังจากได้ชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้ว จึงนำชุดกิจกรรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 16 คนและวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนก่อนและหลังเรียน คำนวณเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินผลงานของนักศึกษา นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินผลงานนักศึกษามาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน ในการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 คือข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์

หาค่าสถิติพื้นฐานด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้แก่ ความถี่และร้อยละ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์พรรณนาความคิดเห็นของนักศึกษา

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม บริการการท่องเที่ยวทั้งหมด 9 คน ดำเนินการทดลองใช้ชุดกิจกรรมกับนักศึกษาในช่วงต้นภาคการศึกษา 2/2559 จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวม 16 คาบ ไม่รวมการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองโดยใช้ชุดกิจกรรมแล้ว ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน คะแนนผลงานนักศึกษาและคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับหลังเรียนมาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชน ได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 หลังจากชุดกิจกรรมผ่านเกณฑ์มาตรฐานแล้ว ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมไปใช้จริงกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาจีนระดับกลาง ในภาคการศึกษา

2/2559 ทั้งหมด 16 คน ได้ผลการวิเคราะห์
ดังตารางที่ 1

จากตารางที่ 1 พบว่า ชุดกิจกรรมการ
เรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้
บริบทของชุมชนมีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ
80.46/81.25 หมายความว่า ประสิทธิภาพของ
กระบวนการเรียน (E_1) ด้วยชุดกิจกรรมมีค่า
เท่ากับ 80.46 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์

(E_2) มีค่าเท่ากับ 81.25 แสดงว่าชุดกิจกรรมการ
เรียนรู้ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชน
มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชนมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเปรียบเทียบก่อนและหลังเรียน
ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้
บริบทของชุมชนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ชุดกิจกรรม	จำนวน นักศึกษา	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	ค่า ประสิทธิภาพ	E_1/E_2
คะแนนของกระบวนการ	16	A = 40	$\sum X = 515$	$E_1 = 80.46$	
คะแนนของผลลัพธ์	16	B = 45	$\sum Y = 585$	$E_2 = 81.25$	80.46/81.25

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียน	ร้อยละของ คะแนนก่อนเรียน	คะแนนเฉลี่ย หลังเรียน	ร้อยละของคะแนน หลังเรียน	ร้อยละของคะแนน ความก้าวหน้า
30	18.31	61.04	24.38	81.25	20.21

จากตารางที่ 2 พบว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.31 คิดเป็นร้อยละ 61.04 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.38 คิดเป็นร้อยละ 81.25 คะแนนความก้าวหน้าของนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20.21 แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. จากแบบสอบถามเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน พบว่าตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 93.75 ที่เหลือเป็นเพศชายจำนวน 1 คนร้อยละ 6.25 นักศึกษาแบ่งเป็น 2 ช่วงอายุ อายุ 18 - 20 ปีมีจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 81.25 และอายุมากกว่า 20 ปีมีจำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 18.75 เกรตเฉลี่ยส่วนใหญ่มากกว่า 3.00 ซึ่งมีจำนวน 10 คนคิดเป็น

ร้อยละ 62.50 เกรตเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.00 มี 1 คนคิดเป็นร้อยละ 6.25 และเกรตเฉลี่ย 2.01 - 2.50 มี 5 คนคิดเป็นร้อยละ 31.25 สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเรียนภาษาจีนส่วนใหญ่เลือกเรียนภาษาจีนเนื่องจากต้องการประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาจีนซึ่งมีจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 62.50 ต้องการศึกษาต่อในประเทศจีน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ต้องการศึกษาวรรณกรรมจีน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 12.50 และเลือกเรียนเนื่องจากความต้องการของครอบครัว 1 คนคิดเป็นร้อยละ 6.25

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนทั้ง 3 ด้านได้แก่ ด้านความรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านวิธีการเรียนการสอน สรุปผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ระดับ	S.D.
- ด้านความรู้	4.56	มากที่สุด	0.52
- ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.33	มาก	0.55
- ด้านวิธีการเรียนการสอน	4.39	มาก	0.53
รวม	4.43	มาก	0.54

จากตารางที่ 3 พบว่าเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชนทั้ง 3 ด้านเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 อยู่ในระดับมาก ซึ่งแบ่งเป็นค่าเฉลี่ยด้านความรู้ ได้ค่าเฉลี่ย 4.56 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนได้ค่าเฉลี่ย 4.33 และด้านวิธีการเรียนการสอนได้ค่าเฉลี่ย 4.39 ข้อที่นักศึกษาเห็นด้วยมากที่สุดคือ ด้านความรู้ในประเด็นนักศึกษาได้ฝึกทักษะกระบวนการทางภาษามากกว่าการเรียนแบบเดิม นอกจากนี้ในแบบสอบถามปลายเปิดตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นต่อทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

ด้านความรู้ เช่น “ได้รับความรู้ที่นอกเหนือจากในหนังสือ และสามารถนำไปใช้ได้จริง” “เป็นการเพิ่มความรู้ใหม่ให้กับนักศึกษาให้นักศึกษากลับพูด กลับแสดงออกหน้าชั้นเรียนมากขึ้น” “มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนที่เป็นภาษาจีนมากขึ้น และนำไปใช้ได้” “ได้รู้คำศัพท์เกี่ยวกับชุมชน ทำให้มีความสนใจเรียนภาษาจีนมากขึ้น” “ได้รู้คำศัพท์ภาษาจีนที่ใกล้ตัวมากขึ้น” เป็นต้น

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาได้ให้ความคิดเห็นว่า “มีกิจกรรมให้ร่วมกันปฏิบัติกับเพื่อน ทำให้ไม่น่าเบื่อ มีการสอบถามและหลังเรียน วัดคะแนนความรู้ ทำให้นักศึกษาตั้งใจเรียนมากขึ้น” “มีความสุขที่ได้ร่วมกันคิด อ่าน และทำผลงานร่วมกับเพื่อน” “กิจกรรมดีมาก ทำให้ได้ไปท่องเที่ยว ลงพื้นที่ดูผลิตภัณฑ์ของชุมชนว่ามีอะไรบ้าง ได้เห็นว่าชุมชนของเราก็มีของดีเหมือนกัน” “อาจจะยากนิดหน่อยแต่ทำให้

ได้ฝึก ได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น” “มีกิจกรรมหลายรูปแบบ ไม่น่าเบื่อ ผู้เรียนมีความสุข”

ด้านวิธีการเรียนการสอน นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า “วิธีการสอนทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น สนุกและได้ความรู้” “มีการนำแผนที่ ภาพประกอบของสถานที่จริง และสื่อที่หลากหลาย ทำให้ดูน่าสนใจ” “วิธีสอนเข้าใจง่าย สามารถหาแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมได้จากแหล่งชุมชนใกล้เคียง” “สอนสนุก” “นักศึกษากะตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น สนุกได้ได้รับความรู้ดีกว่านั่งฟังบรรยาย” “อาจารย์สอนอย่างเต็มที่ได้รับความรู้เยอะมากเกี่ยวกับจังหวัดกาญจนบุรี เพียงพอที่จะนำไปแนะนำให้เพื่อนคนจีนได้รู้จักประเทศไทย” “เนื้อหาที่สอนมีความเหมาะสม นักศึกษาเข้าใจง่าย และอยากเรียนแบบนี้”

จากความคิดเห็นของนักศึกษาข้างต้น จะเห็นว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนโดยใช้บริบทของชุมชน เพราะได้รับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตัวเอง เป็นความรู้ที่อยู่นอกเหนือจากในหนังสือ สามารถพัฒนาทักษะภาษาจีนหลายด้านของตนเองให้ดีขึ้น เรียนสนุก รู้ลึก กลับพูด กลับแสดงออกหน้าชั้นเรียนมากขึ้น ได้ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มมีความสุขในการเรียนร่วมกับเพื่อน มีการให้นักศึกษาลงพื้นที่สำรวจผลิตภัณฑ์ของชุมชน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถเปิดโลกทัศน์ให้กับนักศึกษาได้ นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงและสามารถแนะนำให้เพื่อนชาวจีนได้รู้จักจังหวัดกาญจนบุรีด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ $80.46/81.25 (E_1/E_2)$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด $80/80$ ทั้งเนื่องจากชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีขั้นตอนในการสร้างอย่างเป็นระบบ และได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 3 คนในการตรวจชุดกิจกรรมทั้งด้านแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านคำแนะนำสำหรับผู้สอน ด้านเนื้อหา และด้านแบบฝึกหัด โดยได้ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของเสี่ยวซิน เชอ (She, 2011) ที่พัฒนาชุดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้บริบทของท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ โดยมีขั้นตอนการสร้างที่เป็นระบบและผ่านการตรวจสอบความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหา หลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีน ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องจนมีความสมบูรณ์ และนำไปใช้ทดลอง ซึ่งผลการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ $81.20/81.71 (E_1/E_2)$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด $80/80$

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนความก้าวหน้าของนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20.21

แสดงว่า ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นสามารถส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาจีนของนักศึกษาให้มากขึ้นได้ เนื่องจากชุดกิจกรรมเป็นการบูรณาการที่เน้นการปฏิบัติจริง ให้นักศึกษาฝึกทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน การแปล และมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชุมชนใกล้ตัวนักศึกษาทั้งสภาพจังหวัด ที่ตั้ง ชื่ออำเภอ สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ สถานที่ท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของชุมชน ทำให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เพราะสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง และจากการสังเกตการปฏิบัติกิจกรรม พบว่า นักศึกษาได้เรียนรู้ไปตามขั้นตอนการปฏิบัติ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มีความสนุกสนานกับกิจกรรมและการทำแบบฝึกหัด นักศึกษาได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่จนบรรลุเป้าหมายของกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ ถึงแม้จะมีนักศึกษาบางคนที่การเรียนอ่อน ผู้วิจัยจึงต้องสนใจ คอยดูแลช่วยเหลือในการประกอบกิจกรรม ให้กำลังใจ ชักถามปัญหา โดยนักศึกษาก็แสดงความตั้งใจ และกระตือรือร้น จนสามารถทำกิจกรรมสำเร็จ ลุล่วงด้วยดีพร้อมเพื่อน นอกจากนี้ นักศึกษายังฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ไขปัญหา ยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง ทำให้นักศึกษาเรียนอย่างสนุกสนาน ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม สิ่งเหล่านี้ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาสนุกกับการเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yang (2010) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานหลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียน เพราะชุดกิจกรรมเน้นกิจกรรมที่หลากหลาย ใช้สื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ได้แก่ ภาพ การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จริง จึงทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน อยากพูด และเรียนรู้ภาษาจีน นักเรียนได้ปฏิบัติจริงและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

3. นักศึกษาที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนมีเจตคติต่อการใช้ชุดกิจกรรมเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรมมีการส่งเสริมทั้งด้านความรู้ที่เป็นประโยชน์ มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชุมชนของตนเอง ได้ฝึกทักษะภาษาจีนหลายด้านจากการเรียนแบบบูรณาการและมีความรู้ที่กว้างขวางมากขึ้น ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถช่วยให้นักศึกษาใช้ภาษาจีนที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และสามารถปรับเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต วิธีการสอนที่เน้นให้นักศึกษาปฏิบัติจริงทำให้เข้าใจภาษาจีนดีขึ้น มีความสุขที่ได้ฝึกการใช้ภาษาจีนจากแหล่งความรู้ในชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน ผู้สอนควรให้ความสนใจนักศึกษาอย่างทั่วถึงโดยเฉพาะนักศึกษาที่การเรียนอ่อน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้และทำกิจกรรมได้สำเร็จพร้อมเพื่อนคนอื่น

1.2 ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชน ผู้สอนต้องศึกษาคู่มือครู สื่อประกอบการสอนต้องเตรียมให้พร้อม เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบ

นักศึกษาที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะภาษาจีนแบบบูรณาการโดยใช้บริบทของชุมชนกับนักเรียนที่เรียนด้วยแบบเรียนแบบเดิม เปรียบเทียบค่าความต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 ควรเพิ่มข้อมูลของชุมชนในด้านอื่น เพื่อให้เนื้อหาของชุดกิจกรรมมีความสมบูรณ์มากขึ้น

2.3 ควรมีการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาในด้านอื่น ๆ

REFERENCES

- Brahmawong, C. (2013). Developmental testing of media and instructional package. Silpakorn Education Research Journal. 5(1), 1 - 20. (in Thai)
- Dachakupt, P. (2013). 5C skills for developing unit of learning and standard of learning management. 7th edition. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Dai, Y. (2014). The application of situational teaching method in Chinese listening comprehension teaching. Retrieved January 28, 2017, from <http://www.docin.com/p-2026799647.html>

- Meng, Q. (2011). The development of instructional packages on beginning Chinese learning for prathomsuksa IV students in Thailand. *Journal of education and social development*. 7(2), 72 - 84. (in Thai)
- Pi, S. (2014). Case analysis on situational teaching in curriculum of teaching Chinese as a foreign language. Retrieved February 20, 2017, from <http://www.docin.com/p-1188203295.html>
- She, X. (2011). The development of a Chinese instructional package using local contexts for undergraduate students in the Faculty of Education at Rajabhat Rajanagarindra University. Master of Education Program in Curriculum and Instruction Rajabhat Rajanagarindra University. (in Thai)
- Sintapanon, S. (2015). Learning management system for new teacher to develop learners's skills in 21st century. Bangkok: 9119 Technic Printing Limited Partnership.
- Yang, D. (2010). Development of basic Chinese language learning activities package for prathomsuksa IV students. *Journal of Education and Social Development*. 6(1), 37 - 48. (in Thai)